
Lars Joakim Fleischer

MINNEORD

ANDERS KIND

INGAR HEIER

ØYVIND AA

HENRIK N. VESTØL

Lars Joakim Fleischer ble født 18. juli 1977 og døde 18. september 2023. Han etterlater seg et stort tomrom for alle oss som var glad i ham.

Vi møtte Lars på medisinstudiet ved Universitetet i Oslo, hvor han startet høsten 1999. Etter turnustjeneste i Kristiansand og en tur innom ortopedi og plastisk kirurgi, endte han opp som populær fastlege i Skien.

Lars var lys i håret og lys til sinns, og i tillegg var han utpreget entusiastisk. Ingen utviste slikt positivt engasjement som Lars! Det potente med Lars sin entusiasme var at han kombinerte den med logiske resonnement. Han var både analytisk og lot seg rive med – et rasjonelt følelsesmenneske.

Lars var dypt empatisk, og han hadde et stort ønske om og en unik evne til å spille andre gode. Han var lite selvhøytidelig, og kastet villig seg selv «under bussen» for å løfte andre. Han hadde en varhet i sosiale settinger, og tok stort ansvar for at alle skulle ha det bra. Og om situasjonen krevde det, kunne en halvdårlig vits bli legendarisk god med Lars som publikum.

Lars hadde tydelige verdier, og han sto opp for dem. Han var en engasjert diskusjonspartner, men alltid klok nok til ikke å såre noen. På idrettsbanen hadde han dog ikke silkehanskene på. Dessverre, vil mange av oss si, som atskillige ganger kom tapende ut av våre vennskapelige, sportslige bataljer ...

Langsiktig planlegging og strukturert, målrettet innsats var kanskje ikke hans styrker, men ingen var mer til stede her og nå, med hele sitt positive og entusiastiske seg, enn Lars, og det er en medmenneskelig superkraft som få er forunt.

Men enda så bra Lars var da vi møttes, hadde vi ennå ikke sett det beste av ham. Da Ellen Kristin og Lars ble foreldre for første gang i 2007, åpnet det seg en arena der han virkelig fikk skinne: oppmerksom, leken og engasjert. Og slik som Lars alltid så oss rundt ham, hadde han interesse, evne og kapasitet til å se også sine venners barn og andre barn i lokalsamfunnet, det siste især som ivrig og klok fotballtrener. Ungene elsket ham, for barn merker ekte engasjement og tilstedeværelse, og ikke minst ekte lekenhet. Lars var hele Kinderegget.

Som ustrukturert tidsoptimist var ikke allmennpraksis det vi spådde for Lars, men der endte han altså. Og hvilken lykke! Mang en pasient har nytt godt av Lars sin fleksible tidsoptimisme, ærlige interesse og skarpe intellekt, og det er derfor mange med oss som savner Lars nå.

Vi som sto ham nær, er i dyp sorg over å ha mistet Lars så altfor tidlig. Samtidig er takknemligheten stor for at vi fikk dele livsvei så lenge det varte.

Publisert: 22. januar 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.23.0799
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 7. februar 2026.